

VIAȚA CREȘTINĂ

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

VINDECAREA ORBULUI DIN NAȘTERE

Vn orb din naștere primește vindecare de la Hristos. Ucenicii auzind că acesta nu a văzut niciodată, îi cer socoteală Învățătorului: „Cine a păcătuit: acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?” Din Evanghelie aflăm că Mântuitorul le-a răspuns: „Nici acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ca să se nască orb, ci ca să se arate lucrările lui Dumnezeu în el” (Ioan 9, 3).

De aici reiese că sunt evenimente în istorie, în viața noastră, care au ca scop descoperirea prezenței și lucrării lui Dumnezeu. Pe unii nu-i mulțumeste un astfel de răspuns, ba chiar ajung să vadă în ele o neputință a lui Dumnezeu. Afirmă că dacă Dumnezeu ar fi fost atotputernic, nu ar fi îngăduit ca un om să se nască orb. Și-ar fi arătat puterea lucrării Sale în alt chip. E adevărat că Dumnezeu ar fi putut să facă și acest lucru,

că doar prin puterea Sa, Marea Roșie a fost despărțită în vremea lui Moise. Dar și în astfel de cazuri, omul despărțit de Dumnezeu, ar fi găsit semnelor minunate explicații logice, le-ar fi inclus în categoria fenomenelor naturale.

După cum fariseii nu pun întrebări celui orb și părinților acestuia pentru a se convinge de intervenția minunată a lui Dumnezeu, ci pentru a o exclude, tot așa și noi, nu încetăm să cerem explicații despre existența și lucrarea Sa, nu pentru a crede în El, ci pentru a-L respinge. E bine să reținem că fariseii, învățații timpului respectiv, nu-L recunosc pe Hristos ca fiind Fiul lui Dumnezeu, ba chiar Îl socotesc om păcătos, în vreme ce orbul vindecat spune: „**Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu: că fiind orb, acum văd**” (Ioan 9, 25).

Strălucirea credinței

Titul articolului de față exprimă numai o parte din ceea ce vreau să spun. M-am tot gândit câteva minute, la cum să îl numesc și am ales doar două cuvinte pentru a-l denumi. Însă, în fapt, vreau să spun nu numai despre strălucirea din ochii oamenilor simpli, care vin la slujbele Bisericii, ci și despre pofta lor de Dumnezeu, despre râvna lor de a atinge elementele palpabile ale sfințeniei, elementele transfigurate de harul dumnezeiesc, adânc îmbibate de har.

Și strălucirea și pofta credinței după Dumnezeu și harul Său sunt răbufniri din năuntrul, de sub craterul minții și al inimii trecut prin multe dureri și bucurii, prin toate cele ale vieții noastre.

Astăzi am împărtășit vreo 20-30 de copii și oameni maturi, am spovedit pe cineva, cu probleme grave și am văzut, în ochii celor îngenucheați la trecerea cu Cinstitele Daruri, râvna vie, necenzurată, neintelectualizată, pentru a săruta crucea din mâna mea și de a se atinge de veșmintele preoților slujitori.

Sunt sentimente cu multă minte sau multă minte, gândire, transmisă concentrat, ca un fluviu. Sunt multe lucruri spuse și nespuse în același timp. Un implicit atât de profund, că te face să ai puteri nebănuite, să ai puteri de a sluji ore în șir, deși e oboseala pe tine cât blocul.

Ce vreau să spun? Mă bucur, căci, cu harul lui Dumnezeu, **credința românilor orto-**

docși strălucește din ei, țâșnește din ei, atunci când îl simt pe Dumnezeu aproape, în mijlocul lor. Nu știu ei prea multe. Nu sunt teologi. Nu știu să explice și, mai ales, să se explice. Nu pot să spună multe lucruri, detaliate, despre credința lor. Dar le țâșnesc ochii de bucurie, când văd chipul Prea Curatei Stăpâne. Se transfigurează la inimă, când sunt la slujbe. Sărută cu focul credinței Sfintele Icoane, mâinile preoților, care îi spovedesc și îi înțeleg și îi odihnesc în cele ale lor, aranjează cu grijă coliva, prescura, mormântul celor iubiți, floarea pe care o aduc la altar.

Detaliul contează însă, când e vie iubirea. Și, pentru că iubirea lor de Dumnezeu și credința lor în El e vie, tocmai de aceea împodobesc cu grijă coliva, fac colacii de o bunătate rară, de îi visezi și după o lună, după ce i-ai mâncat, sunt atenți, scrupuloși de atenți la hainele pe care le dau de pomană, la pomelnicul pe care îl aduc, la tot ceea ce fac pentru Biserica lui Dumnezeu.

Noi, preoții lui Dumnezeu, trăim din rugăciunile și din darurile creștinilor noștri cel mai adesea. Ei se roagă pentru noi și noi pentru ei. Rugăciunea ne ține împreună. Chiar dacă o sută sau o mie nu se roagă, dar se roagă zece, e de ajuns ca să te simți în Rai, cu cei 10.

Rugăciunea lor, atenția lor, iubirea lor, răbdarea lor la slujbă și la predicile noastre, la statul la coadă pentru spovedanie ne învață multe lucruri profunde. Profunde pă-

nă la lacrimi. Profunde până la a ne schimba viața împreună cu ei, până la sfințenie.

Și oare, nu e acesta miezul, lava credinței, când efervescența ființei noastre se exprimă în mod năvalnic? **O credință năvalnică e o credință vie.** O credință năvalnică e harul lui Dumnezeu prezent în ei. Mai trebuie doar luminarea lor cu cele ale teologiei și ale cuvinței duhovnicești. Doar atât. Mai e puțin de făcut, dacă e credința, în stare ingenuă, în Dumnezeu. Mai trebuie doar să îmbogățim datele credinței, fără ca acest entuziasm dumnezeiesc să scadă.

Ei ne dau din produsele lor, din banii lor, din timpul lor, din iubirea lor, din rugăciunea lor, din viața lor. Noi asemenea. Când doar unii dau și alții doar primesc, credința se stinge, pălește, e rănită profund. [...] **Dacă ne păstrăm credința vie, ne păstrăm prietenia și comuniunea cu Dumnezeu.** [...]

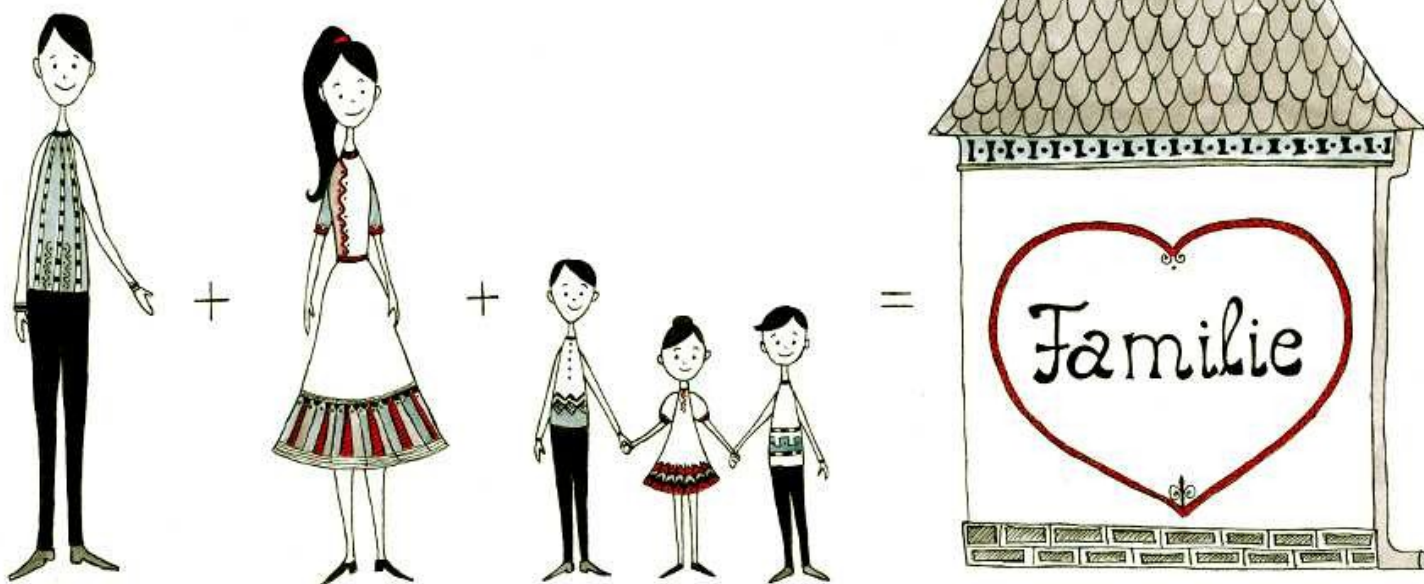
Astăzi, ca în fiecare zi, m-am îmbogățit foarte mult duhovnicește privind gâlgăirea credinței oamenilor credincioși, a confracțiilor mei prezenți la slujbă. Ei m-au învățat o lecție profundă de teologie dumnezeiască. N-am fost în stare să le mulțumesc direct. Le mulțumesc aici, indirect, și, probabil, unii vor citi mărturia mea de față și se vor bucura.

Dumnezeu să vă binecuvinteze, iubiții mei frați și iubitele mele surori întru Domnul, pentru ajutorul vostru, extraordinar, ca să mă înțeleg pe mine însumi și să îmi adâncesc propria mea credință, care este și a voastră! **Dumnezeu să vă binecuvinteze, pentru că mult ați iubit!**

Pr. Dorin Picioruș

Sursa: *ortodoxiatinerilor.ro*

De ce este necesară revizuirea Constituției României?

În toamna anului 2015, **Coaliția pentru Familie** a decis demararea procedurilor de revizuire a Constituției României pentru modificarea art. 48, alineat 1, **FAMILIA**, pentru a înlocui termenul „soți” cu exprimarea „bărbat și femeie”.

Conform art. 48, alineat 1, din **Constituția României**, „Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între soți, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.” „Soți” este un termen vag și deschis interpretărilor și din acest motiv dorim revizuirea alineatului 1 al art. 48 astfel: **„Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între un bărbat și o femeie, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.”**

Familia întemeiată pe căsătoria dintre un bărbat și o femeie este singura relație interumană ce asigură mediul propice **nașterii, creșterii și educației generațiilor viitoare**. Ca instituție fundamentală a societății, ea asigură continuitatea poporului român. Mai mult decât atât, familia este locul în care valorile și tradițiile românești sunt transferate noilor generații, iar tradițiile și valorile românești au, la baza lor, familia întemeiată pe căsătoria între un bărbat și o femeie.

Acest rol primordial pe care familia l-a avut de-a lungul istoriei României are nevoie de protecția noastră, a tuturor, în fața tendințelor

societății moderne de a-i diminua importanța. Faptul că e nevoie de această clarificare a exprimării în Constituția României arată riscul de degradare a conceptului de familie, degradare ce va lăsa urme adânci și grave în societatea românească atât de mult încercată.

Instituția familiei reprezintă mai mult decât iubirea membrilor săi, ea are o structură publică, roluri și funcții juridice, reguli și roluri socializatoare. Toate acestea, pe termen lung, asigură optima dezvoltarea a generațiilor viitoare și, implicit, a culturii și a statului român.

Familia stă la baza societății și civilizației umane și este una dintre instituțiile fundamentale ale umanității. Statul român este dator să întărească protecția ei în primul rând pentru că este în interesul și în acord cu dorința propriilor cetățeni (familia reprezintă pentru români o instituție socială importantă și foarte importantă așa cum reiese din numeroase studii: **98,5%** – 2008 ; **98,6%** – 2012).

Familia formată prin unirea în căsătorie a unui bărbat cu o femeie, a fost și va rămâne mediul cel mai potrivit pentru nașterea, creșterea și dezvoltarea copiilor. Studiile cros-culturale și istorice au arătat că scopul principal al familiei a fost creșterea și protecția copilului. În țara noastră, 96,7% dintre români simt că copiii sunt importanți și foarte importanți pentru familie, iar 95,6% cred că copiii au nevoie de ambii părinți să fie fericiți.

Pentru noi, românii, familia nu este „un stil de viață”, ci este legată fundamental de rolul de părinți. Dacă acest rol esențial nu mai este luat în considerare, familia se reduce la o simplă recunoaștere guvernamentală a

afecțiunii dintre doi cetățeni, iar modul în care generațiile viitoare se vor dezvolta devine incert.

Instituția familiei creează mai mult decât copii. Numeroase studii arată că bunurile sociale create, bunuri de care beneficiază atât indivizii cât și întreaga societate, sunt pe de o parte fundamentale dezvoltării societății, iar pe de altă parte, comparativ cu alte situații sociale, sunt superioare. Adulții căsătoriți, în comparație cu cei necăsătoriți, câștigă mai mult, sunt mai sănătoși fizic și emoțional, sunt mai fericiți, mai productivi, mai angajați social, beau și fumează mai puțin, trăiesc mai mult, au rate mai scăzute ale violenței domestice, găsesc viața a fi mai plină de semnificație și sens, cu impact pozitiv în sănătatea lor psihică.

Copiii proveniți din părinți căsătoriți, față de copiii care provin din părinți necăsătoriți, sunt mai fericiți de riscurile avortului, abuzurilor sau neglijării; petrec mai mult timp cu tații, au rezultate superioare la școală, ulterior se descurcă economic mai bine, au mai puține probleme comportamentale sau emoționale, se expun mai puțin comportamentelor periculoase (abuz de substanțe, riscurile sexului premarital, BTS), au probabilitate mai scăzută de divorț când ajung adulți.

Toate aceste lucruri subliniază **superioritatea familiei bazate pe căsătorie ca instituție socială, o instituție ce, în această lume modernă, are nevoie de protecția noastră.** Familia este prima piatră de temelie pe care trebuie să o așezăm la baza viitorului nostru. (Sursa: coalitiapentrufamilie.ro)